

Annobon. Der foreligger ikke tilgængelige oplysninger om befolkningens sammensætning i 1960.

Øerne blev taget i besiddelse af Portugal i slutningen af 1400-tallet og blev i 1778 overdraget til Spanien. I 1827 kom Fernando Poo under britisk administration og blev benyttet til basis for bekæmpelse af slavehandelen. I 1856 blev området imidlertid tilbagegivet til Spanien. Der er til tider i de senere år fra nigeriansk side blevet rettet beskyldninger om dårlig behandling af den nigerianske arbejdskraft mod Spanien.

Rio Muni er beliggende noget syd for Fernando Poo på fastlandets kyst og består af et nærmest firkantet område, som mod vest grænser til Guineabugten, mod nord til Kamerun og mod øst og syd til Gabon. Hertil kommer et par småøer, Corisco, Elobey Grande og Elobey Chico. Det samlede areal er ca. 26.000 km² (lidt mindre end Jylland). Områdets hovedstad er Bata ved kysten.

Klimaet er tropisk, og det meste af området er dækket af savanne eller regnskov, som leverer det vigtigste eksportprodukt, tømmer (navnlig ibenholt og mahogni). Andre eksportprodukter er gummi, palmeolie, palmekerner og kaffe.

Befolkningen blev i 1960 opgjort til 183.000; langt den største del af befolkningen er afrikanere. De vigtigste etniske grupper er Fang (Pamué) og Ndowe, som taler bantusprog.

Den spanske indflydelse begyndte i midten af det forrige århundrede. Det var imidlertid først omkring århundredskiftet, at Spaniens herredømme over området definitivt blev bekræftet.

Der er i de seneste år opstået forskellige afrikanske partier, som forlanger uafhængighed for ækvatorialregionens befolkning. Det kan endnu vanskeligt fastslås, om det alene drejer sig om emigrantbevægelser, eller om partierne har fået folkelig støtte. De vigtigste grupper synes at være Mouvement National de Libération de la Guinée Equatoriale og partiet Idea Popular de la Guinea Ecuatorial (I.P.G.E.), som går ind for de spanske områders forening med Kamerun.

B. *Spansk Sahara*¹⁾ er beliggende på Afrikas vestkyst under krebsens vendekreds og grænser mod nord til Marokko, mod øst og syd til Mauritanien og mod vest til Atlanterhavet. Hovedstaden er El Aaiún i den nordlige del af landet. Områdets areal er ca. 266.000 km². Området ledes af en generalguvernør.

Klimaet er meget tørt, og den største del af området er ørken eller steppe, kun 573 ha (1958) er under plov. Det vigtigste erhverv er kvægavl. Fiskeri spiller nogen rolle.

Befolkningen blev i 1960 opgjort til 23.000; heraf var 18.000 „indfødte“ navnlig arabiske og berbiske nomader.

Området blev i det forrige århundrede annekteret af Spanien for at sikre fiskeriet under kysten for fiskere fra De canariske Øer. Hertil kom mod nord protektoratet Sydmarokko, som imidlertid i 1958 blev tilbagegivet Marokko, som også gør krav på den resterende del af spansk Sahara.

C. *Ifni*¹⁾ er en enklave på den sydlige del af Marokkos atlantisk kyst. Områdets areal er ca. 1.920 km² (omtrent som Lolland-Falster). Hovedstaden er Sidi-Ifni. Området ledes af en generalguvernør.

Klimaet er subtropisk, og den naturlige vegetation er steppe. De vigtigste erhverv er kvægavl og landbrug. Befolkningen blev i 1960 opgjort til 49.800.

Området blev i 1860 afstået af Marokko til Spanien, som imidlertid først tog området effektivt i besiddelse i 1934. Marokko har efter opnåelse af uafhængighed krævet området tilbagegivet og i efteråret 1957 kom det til sammenstød ved grænsen mellem spanske tropper og irregulære marokkanske styrker.

2. Områdernes tilknytning til Spanien. Den forfatningsmæssige udvikling.

De oversøiske områder var tidligere undergivet militært styre. I 1959 blev der imidlertid gennemført en lov, som gav områderne status som spanske provinser. Der er herved sket en formel ligestilling af de oversøiske områder med moderlandets provinser, således udøver de centrale regeringsorganer de samme funktioner i de oversøiske områder som i provinserne på

¹⁾ Indtil 1958 blev Spansk Sahara og Ifni administreret som en enhed (Spansk Vestafrika).